

بلوچي گيدئا کسه "چاڪر چارچم" : يك چشماني دا شتے

پروفيسير ڈاڪٹر عبدالحليم صادق

ڈاڪٽريٽ بلوچستان اسٽدي سٽنٽر، جامعه بلوچستان، کوئٹه

ڈاڪٹر منظور بلوج

لپچر، شعبه براہوئي، جامعه بلوچستان، کوئٹه

مير بلوج خان

لپچر بلوچي، گورنمنٽ ڈگري کالج، گوادر

Abstract

The research work on Balochi folk stories have been started from the establishment of the Balochi academy Quetta. The Balochi academy compiled a series of books on Balochi folk stories by different compilers and researchers e.g. Mir Aqil Khan Mengal, Mir Mehmoond Khan Marri, and Malik Muhammad Panah etc.

Similarly, a project has been started by the Department of Balochi; University of Balochistan Quetta to compile the Balochi Folk stories and three books were compiled by Dr.Saboor Baloch, Rahim Bakhsh Mehr, and A.R.Dad.

This paper focuses on the critical study of the Balochi folk story "Chakar-e-Char Cham" and studied that what can a reader observe and learnt lesson from this story.

ڳپين لبز: پولينيڪ آفيسير، لکھوڑ، رڊن بند، نوبت، بارگ، دودمان، حيل کنگ، رامينگ، چنگ ۽ نز آرگ
واجه لانگ ور تھو ڏيمڙء بلوچي گيدى كسهاني رڊن بند دا ٽيگين ستاب "A TEXT BOOK OF

BALOCHI LANGUAGE" سئے بهر اني تهادوي بھرء باز مزن ارزشت ڏيگ بوٽگ.

"گيدى كسهاني ۽ چه ڇماں پيش ڏيره غازى خان ۽ نا ٽينيگين یك انگريز پولينيڪ آفيسير واجه لانگ

ور تھو ڏيمڙء ماں رو من لکھوڑء سن 1907ء نوشته ڪرتگ. پدانوک تریں دور نوبت، ملک محمد

پناهء بلوچي اکيڻي مي ڪوئي ۽ حاترا ہے ستاب بلوچيء استيں لکھوڑء تهابدل گرت. نوں اے ستاب

بلوچي گيدى كسهاني اوڻي ٻنكى ستاب زانگ ٽيگ بيت" (بلوچ، 2007)

گيدى كسهاني تاں اے وہاں 9 ٹوہين ستاب چه بلوچي اکيڻي مي ڪوئي ۽ نيمگا وہ وہدء سرا شنگ ۽ تالان

بوٽگ انت. اے گيدى كسه پير ۽ گماشاني ٽيگانى اندرء نقش ۽ آزبر بوٽگ انت. بازیں وہ نوبت گوزگ ۽ پد

ند کار ۽ واندگ ۽ زاندگ گاں ايشان ۽ نبشنڌة ڪرتگ ۽ گتابي درو شم ۽ ديماشهار گ ۽ جهند و کوشت ڪرتگ. (بلوچ،

(2007

چه ايشي ۽ پد جامعه بلوجستان کوئي ۽ شعبه بلوچي ۽ ڀا ڀير انجو ڪيشن کميشن اسلام آباد نيمگا گيدى كسهاني

دو ستاب چاپ ۽ شنگ ڪر ٿي ٿنت. "قصه هلاس نه بيت" ۽ رڊن بند ديوک شعبه بلوچي ۽ استاد اے آرداد انت.

وہ ڪيڪه ہے در گت ۽ دومي ستاب "گو ۾ قيمتي" انت که ايشي ۽ رڊن بند کار شعبه بلوچي ۽ استادر جيم بخش مهرانت.

دو ٽيگين ستاب سال 2012ء چاپ ۽ شنگ ڪنگ بوٽگ انت. وہ ڪيڪه بلوچي اکيڻي مي ڪوئي ۽ سال 2015ء ٻند اتي

مايانى تهاؤتى ربيد گان ۽ بر جاه دارا ۽ گيدى كسهاني یك بے کسا سيس مز نيس ستاب "بادشاہ حد او ند و ت

ات" ۽ نام ۽ شنگ ۽ تالان گرتگ، ايشي ۽ رڊن بند ديوک واجه "شې رگام" انت که واجه و تي در شانداب ۽

اپروچ ۽ سوب ۽ ماں بلوچي لبزا گئي دنياء سک ناما را ٿي ٿنت.

اگاں کہ بلوچی ڳیدی کسہانی اے لبزاںکی ڦڈی ادارتی سند ۽ شنگ ۽ تالان کنگ بوٽگ انت، بلئے ایشانی تھاکسره ۽ را ”فوك لور“ ۽ میاں اُستمنی معيار ۽ دا گیشنگ نہ بوٽگ۔ چه ایشی ۽ ابیداے رِد ڻپند دیوک مزن وانند کار ڦازانند گیں ۽ لبزاںکی دنیاء باز نامدار انت، بلئے ایشانی تھاکسے گیدی کسہانی تک ۽ گوں جوانی ڦازانتکار نہ انت۔ اے ڏراہیں کتابانی تھاے کسہانی سیادی است انت؟ کجام کسے ۽ چے کجام ویل یا واقعہ کسے گوشوکانی روئی ۽ چے ھوار کنگ بوٽگ؟ ایشی ۽ ھوار دگہ بازیں ڪلتہ ڻپنگپانی سراگوں سر جھی ۽ چې ڻپول ۽ گزر است انت۔ البت ایشانی تھا یک کسے ۽ واقعات کمیں انتلاف ۽ ابید جتا یک رنگ درو شم ۽ داریت۔ اے کسے زیات ”چاکر چارچم“ چارچم دارو کیں چاکر نام ۽ سک نامدار انت ۽ بازیں کتابانی تھاے کسے است انت۔ اے کسے ۽ ارزشست ماں ٻلوچ چاگرد ۽ ایش انت کہ کسے ہمک چاگرد ڦاز ھکانی تھا نامدار انت۔ کسے ۽ اندر ۽ ”چاکر چارچم“ یک انجپیں کارتے کہ کھول ۽ رایک جن ۽ ٿرس دیم په دیم انت۔ اگاں کہ جن باز طاقت ۽ جو ھر دارو کیں مہلوک ٿئے بلئے ”چاکر چارچم“ ایشی ۽ ھلاس کنگ ڻپروش دیگ ۽ سوب مند جو ٻیت۔

یک کھولے ۽ ہپت زگ ودی بنت، بلئے جنک زگ ٻچ ودی نہ بیت۔ کھول ۽ ٻالوں جنکیں زگ ۽ کمی یا نیستی ۽ سک مارا یت۔ آشیراں وہ دیکھے گندیت ۽ لوٹ کنت کہ ارمان آئی ۽ شیر درد شمیں جنکے ودی بو تین۔ اناگت ۽ یک روچے یک نوک ودی بو ٿنگیں زگ ڳلے گوازگ ۽ تھا گندگ بیت۔ ایشی ۽ ڏراہیں کھول وتنی لیکیت بلئے ہے لوگ ۽ ڏراہیں پس، مال ۽ ایندگہ مال ڦڈی کمتر بواں بنت۔ نوں کھول ۽ مردمان ۽ پریشانی بیت کہ اے نقش ۽ تاوان ۽ سوب در گیجگ ۽ شوہا زگ بہ بیت۔ یک روچے یک بچکے گندیت کہ یک مرد مے شپ ۽ ہنگام ۽ پا دکیت، مال، ڦڈی ڦداں ۽ برنجاں نوش کنت۔ ہے بچک سہب ۽ مہله کھول ۽ ڏراہیں مردمان ۽ چہ اے راز ۽ معلوم دار کنت۔

بلئے کھول ء مردمائے اے گپ باور نہ کنت۔ گڑاۓ بچک چہ کھول ء ووتا جاتا کنت۔ اے نیمگ
ء جن یا جاتوگ کھول ء مال، مڈی ء دان غبرنجاں ہلاس کنگا پد کھول ء مردمائی چیر چیرو کائی ء ہم و راں کنت۔
گڈی ء ہے انتظار ء بیت کہ کجام یک روچے ء ”چاکر چارچم ء“ ہم بہ دارت۔ وہدیکہ چاکرو تی مردمائی احوال
پُرسی ء واتر بیت ته جاتوگ آئی ء زندگوں بیت پدا یک مز نیں جنگ ء چوپے عپد ”چاکر چارچم“ جاتوگ ء
جنگ ء گشگ ء سوب مند بیت۔ (مری، 1971)

ہے گیدی کسہ گیدی کسہانی، پیغمبیری کتاب ء تھا ”چاکر چارچم“ ء سرحال ء چوش نبشتہ انت۔
است آت چاربراس، مسٹرین ء نام چاکر آت کہ آئی ء چارچم اتنت، آئی ء پل چہ اے امروز ء پسپر کرت۔
ماں ء دومی آروس کرت، آیانی پتو سکیں شرند طبیعت ء ضدی یے استا۔ چاریں براس چہ گس ء جست ء دگہ نیمگے
ء نشت انت چیزے وہاں پد (آیانی ماں ء چہ دومی مرداء) دگہ جنکے ودی بوت۔ (مینگل، 1973)
کسہ ء اے بہر (ورژن) ء حاصیں کر دو چماں ء چہ زیات چم دارو کیں ”چاکر چارچم“ ء کسہ انت۔
اے کتاب ء براسانی گہار جاتوگے نتیت۔ بلکہ گہار وہدیکہ زدیت ء مزن بیت گڑا براسانی کی ء مارایت رند
ء آئی ماں، آئی ء رابراسانی باروا سرپدی ء معلومداری دنت، پدا گڑا گہارو تی براسانی شوہا زگ ء در کپیت، غیر
فطري طاقتاني ذريعه ء تاں و تي براسان سر بیت بلئے او دا آگوں یک جاتوگرے (ڈائیں) دوچار کپیت۔ پدا
گوں جاتوگ ء مڑا ئی ہم کنت۔

وہدیکہ چہ ایشی ء پیسر ڈنیترنامی کسہ ء تھا حاصیں کارست ء نام چاکر نہ انت۔ بلکہ با مرد (ہیر و) بے نام
انت ء ڈائیں ء کارست گوہار گیگ انت، کسہ یک رندے پدا نوک ودی بو ٹنگیں جن یا جاتوگ ء درو شم ء ہواری ء
پد شعبہ بلوچی ء گشگ و تالان کر ٹنگیں کسی کتاب ”قصہ ہلاس نہ بیت“ ء چوش نبشتہ انت۔

یک کھو لے ء تھا چار زہگ ودی بوتنت، کہ ایشانی تھا یک جنکے ات۔ یک روچے مرد جن په یک کارے ء حاترا دگہ جا ہے شتننت اماں وتنی ء را دکاردار اوئی ہے نوک ودی بو ٽنگیں زہگ ء خیال داری ء باردار ماشت کت۔ مولدء ہے پنٹ ظشون ۽ وہ داں پگر دگہ نیمگے ء ات۔ وتنی ایندگہ کاراں په چٹ ات ظزہگ ۽ باروا پگر کنگا لگت۔ آگوں و تاء ٿرندگا لگت کہ منابع یات نہ بیت کہ واجہ ظبی بی وہ دیکھ گس ئآہت انت، آیاں مناچے پنٹ ظصحت کت۔

ہے وہ داں یکے ء درائینیت، دو سیر شکر دو سیر رو گن ء حلوجہ جوڑ بکن ظزہگ ء را بواریں۔ مولد جیران ظہبکہ بوت، کہ اے چونیں تو ارے، کسانیں زہگ ء یک رندے پدا ہے گا لو ار درائینت نوں مولد ہبکہ بوت، آئی ء بر اسان ئگوانک ئے جست، کہ بیا ات کہ شے گوہار پچ گشگا انت۔ ودی بو ٽنگیں کسانیں زہگ ۽ پدا ہے گپ درائینت انت۔

زہگاں وتنی ماس ظپسان ۽ پدا ہے باوراں ئسرپد کرت۔ آیاں گس ئاسپ ئایندگہ مال ظسماہدار است اتنت۔ کہ ایشانی تھا ہمک شپ یکے، دو بیگواہ بو ان اتنت۔ زہگانی تھا یکے چار چم اتنت کہ آئی ئنام ”چاکر“ ات، آدرائینگ ئلگت منے اے گوہار انسان ناں بلکنه جن ظدیو ۽ بوت کنت۔ بلیں گس ء مردمان، بچ وڑاے گپ نہ من انت۔ (داد، 2012)

اے کسے ء اندر ظخیر و شیر ظنمہ سندر گہما انت۔ البت کسے ء لوز ظکارستانی جاور الانی تھا کے پر ک ظ درک گندگ ئکیت۔ بلیں خیر ء کارست ہما قدر تی بچک کہ آئی ء چم چے دو ظزیات اتنت۔ ظشیر ء کارست ڈائیں کہ ہے کھول ء اندر ئیک مردمے ء جہت ء ہوار بیت۔ اگال کمہ اے کسے ء اندر ء ڈائیں یا جاتو گ ئہ پاپر گ یک فطری کارست تے۔ بلیں آئی ء کردار ڦگاری ء حاترا آئی ء و تار کھیں ء حاترا یک غیر فطری سچ ظلا ئقی یے پیش داشتگ۔ بزاں وہ ظچ پیسہ شعور ظسراپدی، نطق و کلام ء سچ گشے فطری راہ ئراہندر ئتران ظباوست کنگ ء حاترا

کم چ کم دو سال ۽ چہ زیات درکار بیت۔ وہ دیکھ غیر فطری و ڙندرو شم یک ڙدوماہ ۽ اندر ۽ گپ جنگ ۽ سچ ۽ درشانی ۽ کنت۔

ہے کسہ مارا بلوچی گیدی کسہانی مستریں ۽ جوانتریں کتاب ”بادشاہ حد اوند وٽ آت“ ہے نام ۽ دست کپیت۔ اے گپ دلگوش ۽ ارزشت کر زیست کہ اے کتاب بلوچی ۽ گیدی کسہانی مستریں ڻوک تریں کتاب زانگ بیت۔

”یک مردے است آت، آئی ۽ یک زالے آت، ۽ آئی ۽ ہپت زگ انت، کہ ایشانی تھاشش ٻچ ڦیک جنگ ات۔ شریں نجع نام ”چاکر“ ات کہ آئی ۽ چارچم اتنت۔ گوہار چ کلاں مستریں کہ اے وہاں گوانزگ ۽ آت آیانی ماس ۽ ہیل ۽ عادت ہمیش ات کہ آئی ۽ کسہان شیر ڏشت انت ڦرکیں ایں جا ہے ۽ ایر کرت انت۔ بلئے جنکیں زگ ۽ ودی بو گاچ ہے شیر کہ ایر کنگ بو گنگت کہ سہب ۽ دراہیں زہگانی وراک انت۔ بلئے شپ ہے نوک ودی بو گنگیں چہ گوانزگ ۽ ایر اتک ڦوراہیں شیر چشت انت ڳوں بے ترک ۽ تواري ۽ پداشت و تی گوانزگ ۽ تھا وپت۔ اے نیمگ ۽ ماس حیران ۽ ہبکہ ہنست کہ اے شیر گار بوتنت، ایشان ۽ کئے نوش جان کرت، دومی روچ ۽ ماس ۽ دراہیں زہگان ۽ ترس ڦیم دات بلئے دراہیں زہگان ہے گشت کہ شیر مان وار گنگ انت۔ چاکر ۽ وہدے دیست کہ ماس ہمک روچ شیر ال دو شیت ۽ ایر کنت، کہ ہے شیر پے درستانی حاتر انت، مئے تھا یکے ہے شیر ال پلکیت۔ بلئے کس اے گپ ۽ منگ ۽ حاتر اتیار ہم نہ انت۔ آئی ۽ ہے فیصلہ کرت کہ آلم ۽ اے ڏز ۽ در گیجیت۔“ (ر گام، 2015)

ہے در گت ۽ چاکر ۽ دراہیں شپ آگھی ۽ تھا گوازینت ۽ وئی ہے قول ۽ سوب مند بوت، کہ اے دزا آئی ۽ کستریں گوہار انت، ہمک شپ کہ دراہیں مردم سر ۽ په واب ۽ دیست، گڑا ہے گوہار چہ و تی گوانزگ ۽ ایر کپیت ڦوراہیں شیر ال گلاظیت۔

ہے ڦپ ۽ سوب ۽ جنکیں زگ گوانزگ ۽ تھاگریت، ڦچا کرءَ ہے پدر کرت کہ دراصل ۽ ہمیشہ انت۔ بلئے کھول ۽ ایندگہ مردمان چاکرءَ ہے گپ ۽ پنج وڑ ۽ منگ ۽ حاتراتیار نہ انت، ڙزگ ۽ رابے گناہ ۽ بے قصور قرار دات۔ کسے ۽ تھادیمتر ہے جنکیں زگ یک جن یا ڈائن ۽ جوڑ بیت ۽ لوگ ۽ ایندگہ دراہیں مردمان پلکیت۔ بلئے چاکر پیسر ۽ چه گس ۽ در کپیت۔ ہے حاتر آچے اے جنجال ۽ رکیت۔ ۽ ند ۽ پدا ہے جن بزاں ڈائن ۽ کوش بزاں ولگون کنگ ۽ حاتر ادست ۽ پاد جنت، رند ۽ ہمیشی ۽ شگ ۽ سوب مند بیت۔

گذی تران:

بلوچی گیدی کسہانی تھا ”چاکر چار چم“ ۽ کسہ بازنامدار انت۔ چشک بلوج سرڈگار یک حسابے ۽ انچوپراہ ۽ شاہیگان انت کہ بلوچی گشوکانی آبادی ۽ حد ۽ حوالی انت، ہے حساب ۽ اے ہند ۽ دمگاں بازیں راج، دودمان ۽ زبانانی اثرات است انت۔ تیاب گوری ہند ۽ دمگانی دودمان ۽ سرا ایرانی ۽ فارسی دودمان، دودغ ربیدگ ۽ زبان ۽ اثرات، رختانی گالوار ۽ سرا افغانستان ۽ دودمان، دودغ ربیدگ ۽ زبان، وہ دیکہ رو درا ٿکی یارندی گالوار ۽ سرا پنجاب ۽ پنجابی ۽ ہواری ۽ سندھی دودمان، دودغ ربیدگ ۽ زبان ۽ اثرات گندگ بنت، کہ اے چہ ہندی دودمان ۽ سک بازنزیک ۽ اثر مند انت۔ چہ ایشی ابید پدا ہم اے گپ منگ ۽ ارزشت کرزیت کہ اے کسہ ماں بلوچی گیدی لبزاںک ۽ مہلوک ۽ اندر ۽ باز مشہور ٿنامدار انت۔ اے کسہ ۽ اندر ڇاکرءَ کارست کہ ہے کھول ۽ یک نفرے، وتنی دوئیں چھماں چه گیشی ۽ سوب ۽ وقت ہم قدرت ۽ کار سازی ۽ یک کارتے بلئے آوتی کسانی ۽ ورنانی ۽ روچاں چہ اے غیر فطری چھماں ابید کسہ ۽ تھانظری نشان دیگ بیت۔ وہ دیکہ ہے کسانیں جنگ زگ ۽ باروا کسہ ۽ ساچشت کارءَ ڪلکیں کسان دلی (تعصب) ۽ درشانی کر ٿگ کہ ظاہر ۽ پدر ۽ زگ ۽ تھا چپشیں غیر فطری درو شم گندگ نہ بو ٿگ ات۔ بلئے کسہ ۽ ہے بھر ۽ چہ پیسر ۽ غیر فطری مہلوکے پدر گنگ ۽ حاتر اجا گئے

آئی ئارادو سیر شیر، دو سیر شکر ء دو سیر حلوه وارینگ بیت، جا گئے اسپ ء دراہیں مال ء ساہدراں وارت ء جا ہے
 ئاہر ششیں بر اسانی شیر ء بھراں شپ ء چہ و تی گوانزگ ء پاد کیت ء وارت۔ آبیچارگ اے دراہیں غیر فطری
 کاراں ہماوہداں کنت کہ آہے وہداں ماں گوانزگ ء انت ء ہے با مرد چاکر گوں و تی چاریں چماں کہ ودی
 بیت ایشی ئارا چج جا گہ جیرا گنی ء ایکنی ء دروشم ء پیش دارگ نہ بیت۔ آئی ء گیشین دوئیں چمان ء ہماوہد ء غیر
 فطری زانگ بیت کہ آیک فطری دروشم ء ز گے ئارا جن یاڑائن پدر کنت۔ البت چاکر ء ہما جن ء ابید کھول ء
 ایندگہ دراہیں دماغی کارست فطری پیش دارگ بو گ انت کہ آچاکر ء شون داری ء ابید ہم چہ جنکیں ز گ
 ء دور بو گ نہ لو ٹت بلکہ چہ آئی ء ووتی مہر ء دوستی ء درشافی پدر کرت۔ حالانکہ ڈنیٹر نامی، بھر ء ہما جن یا جاتو گ
 کہ ز گ ء دروشم ء پدر بیت، ہے زال ء پچے نہ بیت۔ مرد پچی چاگرد ء سرا ہم اے کسے ء اثر تاؤ یہی ء کو چکی
 ہندو دمگاں دیست بوت کن انت کہ غیر فطری رنگ ء دروشم ء ز ہگانی بارو اغیر فطری مہلوک گنگ ء گمان
 ہم کنگ بیت۔ پدا ہم گنجے کہ مرد پچیں دور ء نوبت ء ز ہگانی ہنچو غیر فطری بہ بنت۔ آبلد ء دیہ جو ڈنہ بنت
 ء ووتی کھول ء مردمان نہ پلکنت۔ یا کہ بوت کنت ہے کسے ء علامتی کارستانی و سیلے ء اے کلوہ دیگ بو گ کہ چہ
 کسانی ء ضدی، کینگ دار ء غیر فطری دروشم ء رنگ ء ز گ عاقبت ء ووتی کھول ء تباہی ء بربادی ء ساز و ساماں جو ڈ
 بوت کن انت۔

شوندات:

بلوچ، ڈ۔ ز۔ (2007)۔ بلوچی ادب میں تنقید نگاری۔ کوئٹہ بلوچی اکیڈمی کوئٹہ
مری، م۔ خ۔ (1971)۔ گیدی قصہ ششم۔ کوئٹہ۔ بلوچی اکیڈمی
مینگل، ع۔ خ۔ (1973)۔ چاکر چارچم۔ گیدی قصہ ہفتم۔ کوئٹہ۔ بلوچی اکیڈمی
داد، ا۔ (2012)۔ چاکر چارچم، قصہ ہلاس نہ بیت، کوئٹہ۔ جامعہ بلوچستان
رگام، ش۔ (2015)۔ بادشاہ حد اوندوت آت، (چاکر چارچم)۔ کوئٹہ۔ بلوچی اکیڈمی